

Dilluns 3 d'Advent

Text de l'Evangelí (Mt 21,23-27): En aquell temps, Jesús havent arribat al temple, se li acostaren a ell, mentre ensenyava, els grans sacerdots i els ancians del poble, dient: «Amb quina potestat fas aquestes coses? I qui t'ha donat aquesta potestat?». I responent Jesús, els digué: «També jo us faré una pregunta, que si me la responeu, també jo us diré amb quina potestat faig això: El baptisme de Joan, d'on era? ¿Del cel o dels homes?». Però ells reflexionaven dintre seu, dient: «Si diem: “Del cel”, ens dirà: “Per què, doncs, no l'heu cregut?”; però si diem: “Dels homes”, temem la gent, ja que tots tenen Joan per profeta». I responent, digueren a Jesús: «No ho sabem». Ell els digué: «Jo tampoc no us dic amb quina potestat faig això».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Amb quina potestat fas aquestes coses? I qui t'ha donat aquesta potestat?»

Mn. Melcior QUEROL i Solà
(Ribes de Freser, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens convida a contemplar dos aspectes de la personalitat de Jesús: l'astúcia i l'autoritat. Fixem-nos primer en la seva astúcia: Ell coneix profundament el cor de l'home, coneix l'interior de cada persona que se li apropa. I quan els grans sacerdots i els notables del poble es dirigeixen a Jesús per preguntar-li, amb malícia: «Amb quina potestat fas aquestes coses?» (Mt 21,23), Jesús, que coneix la seva falsedat, els respon amb una altra pregunta: «El baptisme de Joan, d'on era? ¿Del cel o dels homes?» (Mt 21,25). Ells no saben què contestar-li, ja que si diuen que venia de Déu, entrarien en contradicció amb ells mateixos per no haver-lo cregut, i si diuen que venia dels homes es posarien en contra del poble, que el tenia per profeta. Es troben en un carreró sense sortida. Astutament, Jesús amb una simple pregunta ha denunciat la seva hipocresia; els ha donat la veritat. I la veritat sempre és incòmoda, et fa trontollar.

També nosaltres estem cridats a tenir l'astúcia de Jesús, per a fer trontollar la mentida. Tantes vegades els fills de les tenebres empren tota la seva astúcia per aconseguir més diner, més poder i més prestigi; mentre els fills de la llum sembla que tinguem l'astúcia i la imaginació un xic adormides. Igual que un home del món empra la imaginació al servei dels seus interessos, els cristians hem d'emprar els nostres talents al servei de Déu i de l'Evangelí. Per exemple: quan hom es troba davant una persona que malparla de l'Església (això passa sovint), ¿amb quina astúcia sabem respondre la seva crítica negativa? O bé, en

un ambient de treball, amb un company que sols viu per a ell mateix i “passa de tothom”, ¿amb quina astúcia sabrem tornar bé per mal? Si l'estimem, com Jesús, la nostra presència li serà molt “incòmoda”.

Jesús exercia la seva autoritat gràcies al profund coneixement que tenia de les persones i de les situacions. També nosaltres estem cridats a tenir aquesta autoritat. És un do que ens ve de dalt. Com més ens exercitem a posar les coses al seu lloc, les petites coses de cada dia, més sabrem posar-hi les persones i les situacions, gràcies a les inspiracions de l'Esperit Sant.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Els prínceps dels sacerdots i escribes tenien por del poble, a la veritat. La prova de la fugida és la por del cor» (Sant Agustí)
- «Mai condemnar! Si tu tens ganes de condemnar, condemna't a tu mateix Demano al Senyor la gràcia que el nostre cor sigui lluminós amb la Veritat, gran amb la gent, compassiu» (Francesc)
- «La Paraula de Déu que havia ressonat al Sinaí per donar la Llei escrita a Moisès, ara es fa sentir de nou a la muntanya de les benaurances. No aboleix la Llei, però la completa donant-li l'última interpretació d'una manera divina (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 581)